

Overzicht samenhang Regiovisie & Wijzigingspakket Afbakening Reikwijdte Jeugdhulpplicht

Regiovisie	Raakt aan Wijzigingspakket op dit punt:	Toelichting
2.1 De routing “lokaal waar het kan, regionaal waar het moet” wordt in de praktijk effectief uitgevoerd.	3.1 definitie gebruikelijke hulp / 3.2 algemene voorzieningen voorliggend / 3.10 – Limitatieve lijst individuele voorzieningen /	De visie kiest voor lichte jeugdhulp (niet specialistisch) waar mogelijk. Het wijzigingspakket verankert dit door in verordeningen op te nemen welke algemene voorzieningen er zijn, welke altijd voorrang hebben op zwaardere voorzieningen. Daarnaast worden de eisen voor het verkrijgen van een individuele voorziening in het wijzigingspakket aangescherpt.
2.2 We realiseren één samenhangende kindreis op basis van GARP, met soepele overgangen tussen lokaal–regionaal en 18-/18+.	3.5 ondersteuningsvragen in relatie tot de Wmo	De overgang van 18- naar 18+ is een aandachtspunt. In de verordening wordt verankerd dat een perspectiefplan wordt opgesteld, in samenwerking met het lokaal team. Dit om de overgang soepel te laten verlopen, maar ook om afbakening tussen de verplichtingen uit de jeugdwet en de Wmo te waarborgen.
2.2 We werken volgens voor ‘thuis’ en ‘naar school’, als uitgangspunten voor een veilige en stabiele ontwikkeling.	3.3/3.4 ondersteuningsvragen in relatie tot Wet passend onderwijs,	Regiovisie benadrukt dat school en jeugdhulp samen optrekken. Wijzigingspakket vertaalt dit naar formele afbakening van wat tot onderwijs hoort en wat tot jeugdhulp, door de werkwijze omtrent het integraal arrangeren te verankeren, en de nadere afbakening van de Wpo en de Jeugdwet te beleggen in het spoor ‘regie’.
2.2 Wij kiezen voor collectieve oplossingen waar dat kan, en individuele trajecten alleen waar dat écht nodig is.	3.1 definitie gebruikelijke hulp, 3.2 definitie algemene voorzieningen	De regiovisie gaat uit van het principe dat collectieve hulp de standaard is. Met wijzigingen zoals gedefinieerd in 3.1 en 3.2 worden strengere eisen gesteld aan het verkrijgen van een individuele voorziening.
2.2 We sturen gezamenlijk financieel, met realistische tarieven en bekostiging die samenwerking beloont.	Wijzigingspakket als geheel	Het wijzigingspakket leidt ertoe dat het aantal individuele voorzieningen beperkt zal worden. Dit heeft financiële consequenties. Door het wijzigingspakket zo uniform mogelijk te vertalen in de lokale verordening wordt deze financiële verantwoordelijkheid ook gezamenlijk ingevuld.

2.3 Iedere vorm van hulp start met één gedeelde, domeinoverstijgende verklarende analyse, samen met jeugdigen en hun gezinnen en het netwerk.	3.1 definitie gebruikelijke hulp	Het wijzigingspakket scherpt verder aan welke analyses gedaan worden wanneer een aanvraag voor een individuele voorziening gedaan wordt. Uitgangspunt is dat een brede analyse gedaan wordt naar: a) of een ervaren probleem daadwerkelijk gebruikelijke hulp overstijgt b) of indien er sprake is van bovengebruikelijke hulp dit opgevangen kan worden binnen het gezin, c) indien dit niet het geval is of dit opgevangen kan worden in het sociale netwerk en d) of er andere wetten / voorzieningen zijn waar aanspraak op gemaakt kan worden. Deze analyse is voorliggend op het verstrekken van een individuele voorziening.
1.3 Geen kind zit langer dan drie maanden zonder passend onderwijs of zorg.	3.2 definitie algemene voorzieningen, 3.3 ondersteuningsvragen in relatie tot de Wet passend onderwijs	In het wijzigingspakket wordt voorgesteld de huidige werkwijze van het <i>integraal arrangeren</i> te verankeren, en om van JOS een algemene voorziening te maken om op die manier het aantal individuele trajecten naar beneden te brengen.
2.3 Er een bestendige financiële basis is, door gezamenlijke risico-afwegingen en realistische tarieven.	Wijzigingspakket als geheel	Het wijzigingspakket ondersteunt deze doelstelling op een aantal manieren: <i>1. Minder instroom in individuele trajecten</i> • 3.1 Gebruikelijke hulp Strakkere definities en beoordelingscriteria zorgen ervoor dat gemeenten minder snel een individuele voorziening hoeven toe te kennen. Dit vermindert onnodige instroom en houdt kosten beheersbaar. • 3.2 Algemene voorzieningen Door de algemene voorzieningen strak in de verordening te definiëren, is er een kader om de verschuiving van inzet van individuele naar collectieve hulp te bewerkstelligen. Dit verlaagt de gemiddelde kosten per jeugdige. <i>2. Strakkere afbakening met andere wettelijke domeinen</i> • 3.3–3.4 Passend Onderwijs

		De scheidslijn tussen onderwijs en jeugdhulp wordt steviger gehandhaafd via integraal arrangeren. Dit voorkomt dat jeugdhulp taken van onderwijs overneemt. • 3.5 Wmo/18+ Verplichte perspectiefplanning bij 18- naar 18+ zorgt dat hulp die niet meer onder de Jeugdwet hoort, tijdig wordt overgedragen aan Wmo, Zvw of Wlz. Dit verkleint langdurige inzet binnen de Jeugdwet. 3. <i>Lichtere hulp voor zwaardere hulp</i> • 3.10 Afbakening individuele voorzieningen Het wijzigingspakket stelt voor te definiëren welke individuele voorzieningen een gemeente (niet) aanbiedt. Dit draagt bij aan het voorkomen van aanbod van niet-effectieve jeugdhulp. 4. <i>Strenger PGB-kader verlaagt kosten en risico's</i> • 3.13 Afbakening PGB Nieuwe voorwaarden voor toekenning van een PGB beperken risico's, voorkomen ondoelmatige inzet en verlagen totale kosten. Deze voorwaarden omvatten o.a.: ○ motivatie waarom natura niet passend is; ○ toets op PGB-vaardigheid; ○ strengere kwaliteitseisen voor aanbieders; ○ maximumtarieven en uitsluiting van niet-passende kosten. 5. <i>Versterkt toezicht en rechtmatigheid</i> • 3.14 Toezicht Het wijzigingspakket stelt een toezichthouder in met expliciete bevoegdheden om te controleren op rechtmatigheid, doelmatigheid en kwaliteit. Dit draagt bij aan het tegengaan van misbruik, onrechtmatige declaraties en onnodige inzet.
--	--	--